

o rybnících v latinském popisu farních gruntů atd.: Rybníky farní jsou čtyři: jeden řečený Marek, druhý Bříví, jinak Matouš. Třetí Nálivka, jinak Lukášek. Čtvrtý Louže, jinak Janeček. Pak přibyl pátý – nad Pastouškou, který byl s Janečkem v lukách na východ od kostela. Některé tyto rybníky zrušil farář František Česaný po roce 1810. Ještě nedávno byly po nich zbytky hrází. Roku 1956 byl obnoven farní rybník na lukách pod silnicí k Věštinu, po němž zůstala téměř celá hráz, po ní šla pěšina k rybníku Obžeře a dál do Věštiny.“

V těchto dnech slaví náš farní zpravodaj 4. narozeniny. Popřejme mu do dalších let především více pisatelů, ochotných obohatit jeho stránky o zajímavá vyprávění, fotografie, postřehy, zamyšlení.

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 16 Ročník V

12. října 2008

Zprávy a oznámení

Kněžský den

V úterý 14. října se koná v Českých Budějovicích kněžský den, kterého se také zúčastním. Z tohoto důvodu nebude v Rožmitále v tento den sloužena mše sv. Intenci odsloužím v Č. Budějovicích.

Mše sv. v domově důchodců

druhá říjnová mše v rožmitálském domově důchodců bude sloužena ve čtvrtek 16. října, a to od 14.30 hod. v kapli domova.

Misijní neděle a posvícení

Sbírky z neděle 19. října budou určeny na podporu katolických misí ve světě. Budou poukázány Papežskému dílu šíření víry. V tuto neděli také oslavíme podle staré tradice slavnost posvěcení našeho farního kostela ve Starém Rožmitále.

Přednáška ČKA

V rámci podzimního semestru Křesťanské akademie v Rožmitále budeme moci vyslechnout přednášku akad. arch. Aleše Brotánka Pasivní domy – bydlení budoucnosti. Přednáška se uskuteční v pátek 24. října od 18.30 hod. v Modrém salonku Brdského památníku na Náměstí v Rožmitále pod Třemšínem.

Úmysly mší svatých od 13. do 26. října 2008

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po 13.10.	mše sv. není	Po 20.10.	mše sv. není
Út 14.10.	mše sv. není intence <i>Za živé i † z rodu Mikotů, Chomatů a Stiborů</i> bude odsl. v Č.B.	Út 21.10.	Volná intence
St 15.10.	Za Boží milosrdenství pro zbloudilé a nevěřící	St 22.10.	Volná intence
Čt 16.10.	Volná intence	Čt 23.10.	Volná intence
Pá 17.10.	za rodinu Holanovu	Pá 24.10.	Za Marii Hochmutovou a celý rod Hochmutových
So 18.10.	Za rodiče Josefa a Marii Tolmovy, Karla a Marii Kloudovy	So 25.10.	Volná intence
Ne 19.10.	Za farnosti	Ne 26.10.	Za Václava a Marii Trčkovy, jejich syna, rod Hořejších a Trčků

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 22. 10. 2008. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i styl. úprava.
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.volny.cz/rozmital

Mons. Jan Baxant jmenován litoměřickým biskupem

Papež Benedikt XVI. jmenoval novým diecézním biskupem v Litoměřicích Mons. Jana Baxanta, generálního vikáře českobudějovické diecéze. Jmenování bylo oznámeno ve Vatikánu a na litoměřickém biskupství.

Vatikán, Litoměřice: **Mons. Jan Baxant (60)**, kněz pražské arcidiecéze, se narodil 8.10.1948 v Karlových Varech. Pochází ze šesti sourozenců, bratr Pavel je rovněž kněz, sestra Marie vede Bohu zasvěcený život. Po maturitě na Střední průmyslové škole zeměměřičské v Praze byl přijat na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Praze se sídlem v Litoměřicích. Po ukončení studia přijal kněžské svěcení 23.6.1973 v Praze z rukou Mons. Františka Tomáška.

Svou kněžskou službu začínal jako kaplan v Kolíně v letech 1973 až 1975. Poté působil jako administrátor nejprve v Bystřici u Benešova (v letech 1975 až 1983) a pak ve farnosti sv. Antonína v Praze – Holešovicích (v letech 1983 až 1990). V roce 1990 byl jmenován vicerektorem a posléze v roce 1993 rektorem Arcibiskupského kněžského semináře v Praze.

Od roku 1997 pokračoval v kněžské službě jako farář nejdříve v Kolíně, a pak od roku 2000 až do konce roku 2002 ve farnosti Matky Boží před Týnem v Praze. 1.1.2003 byl jmenován generálním vikářem českobudějovické diecéze. Hovoří německy, francouzsky, italsky a rusky. Za své biskupské heslo si zvolil slova slepce z evangelia: „Ut videam! Ať vidím!“

Zdroj: Tiskové středisko Svatého stolce

Novému panu biskupovi jménem svým i jménem naší farnosti gratuluji k jmenování do tak zodpovědné služby a současně mu blahopřeji k jeho šedesátým narozeninám. Na tomto místě rád a upřímně děkuji za vše, co pro mě osobně i pro naši farnost, jako rektor semináře i jako generální vikář vykonal. Vždy mně i farnosti vycházel vstříc a na setkání s ním, i když to bylo třeba v úředních záležitostech, jsem se těšil. Prosim o společnou modlitbu, aby se panu biskupovi jeho práce v litoměřickém kamenolomu Páně dařila a aby neztrácel svůj sympatický úsměv. Pro zajímavost uveřejňuji jeho pastýřský list určený litoměřickým diecézánům.

P. Ivo Prokop

PRVNÍ POZDRAV, VZKAZ A POZVÁNÍ DIECÉZÁNŮM

Vážení a milí moji diecézáni,

zdravím Vás upřímně a rád z Českých Budějovic, kde mě zastihla zpráva o tom, že si budeme blízcí.

Hluboce se mě dotklo, že Svátý otec Benedikt XVI. projevil mé osobě tolik důvěry a jmenoval mě biskupem Litoměřické diecéze. Se jmenováním jsem souhlasil a přijal je i proto, že Svatého otce mám velmi rád a vidím v jeho rozhodnutí pokyn shůry – Boží pokyn, tak, jako kněz v rozhodnutí biskupa jsem vždycky chápal totéž. Chci vstoupit do pole – vinice – zahrady diecéze severních Čech v roce sv. Pavla s pavlovskou pastýřskou výbavou, ale spolu s Vámi se všemi. Nezasťírám, že dosud ve složitých situacích života jsem spoléhal na Boží pomoc a pomoc lidí dobré vůle. Nemohl jsem však nikdy opomenout vytrvalou modlitbu a tiché pokání. Vyplatilo se mi to a věřím, že se to vyplatí i nyní po Vašich nesčetných modlitbách k Pánu a obětech života, často skrytých a proto cenných, za nového pastýře a budoucnost Litoměřické diecéze, že společnou prací pro Boží království neztratíme nic, ba naopak získáme. Už teď jsem Vám vlastně tedy vděčný za mnohé. A přitom jsem Vás ještě neviděl, ale těším se, že, dá-li dobrý Bůh, brzy uvidím. Zvu Vás na biskupské svěcení, které, dá-li Bůh, přijmu v sobotu 22. listopadu t. r. v 10:00 v litoměřické katedrále sv. Štěpána.

Vím, že mým příchodem k Vám pokračuje dramatická i bohatá historie života místní Kristovy církve a že navazují na ušlechtilá duchovní úsilí mých, mně tak milých a vzácných bezprostředních předchůdců: otce Pavla, otce Josefa, zemělého otce Štěpána, otce Antona Webera i všech dalších litoměřických otců a pastýřů.

Je i Vás, draží spolubratři kněží a jáhnové, bohoslovci, pastorační pomocníci, milé sestry řeholnice a bratři řeholníci, milé rodiny, draží nemocní a trpící, prosím o modlitby. Velice o ně stojím.

Vám, lidem dobré vůle, a vůbec všem lidem – bratřím a sestrám – žijícím na území nyní už naší diecéze, na přímluvu Panny Marie, sv. Štěpána, sv. Zdislavy a všech svatých ze srdce žehnám.

Váš Jan Baxant

Proces jmenování nového biskupa

Proces, kterým Apoštolský stolec jmenuje nového diecézního biskupa, se řídí příslušnými normami církevního práva.

Praha: Pravidla, kterými se řídí proces jmenování biskupů v Římskokatolické církvi, se nacházejí v *Normách pro promoce do biskupské služby v latinské církvi*, vydané Radou pro veřejné záležitosti církve 25.3.1972, a v *Kodexu kanonického práva* z roku 1983 (CIC; kánon 364 čl. 4 a kán. 377-378). Kdykoliv má být jmenován diecézní biskup, mají se Apoštolskému stolci předložit jména tří kandidátů, zvláště vhodných pro tuto službu. Papežskému vyslanci (nunciovi) přísluší jednotlivě zjistit a spolu se svým názorem sdělit Apoštolskému stolci, co radí biskupové a další konzultoři.

Biskupové jsou požádáni, aby apoštolskému nunciovi předali seznam jmen konzultorů, kteří mu na požádání sdělí svůj názor podle dotazníku, v němž se hodnotí lidská, duchovní, morální a pastorační kvalifikace navrhovaných kandidátů na nové biskupy. Počet konzultorů, mezi nimiž jsou duchovní i laici, se pohybuje kolem 50. Konzultoři jsou dotazováni „pod slibem uchování tajemství“ (sub peculiari secreto pontificio) a „podle svého svědomí“ (coram Deo). Papežský slib uchování tajemství je udržován proto, aby byla chráněna dobrá pověst těch kandidátů, kteří nebyli vybráni.

Jména těchto tří kandidátů jsou zaslána do Vatikánu Státnímu sekretariátu a Kongregaci pro biskupy. Návrhy jsou potom podány Svatému otci, který vždy nemusí dodržet navržené pořadí, ale může vybrat kandidáta, který není zařazen jako první. Státní sekretariát pošle rozhodnutí papeže příslušné Apoštolské nunciatuře a ta diskrétně kontaktuje vybraného kandidáta s dotazem, zda jmenování přijímá. Kandidát má možnost ze závažných důvodů jmenování odmítnout, v tom případě je kontaktován v pořadí druhý kandidát.

V případě souhlasu kandidáta se stanoví termín zveřejnění jména nového biskupa. Dříve než se kanonicky ujme svého úřadu, složí jmenovaný vyznání víry a přísahu věrnosti Apoštolskému stolci. Výkon funkcí souvisejících s biskupskou službou je samozřejmě možný až po biskupském svěcení jmenovaného kandidáta.

Se státními autoritami nedochází během celého kanonického procesu ke konzultacím. Krátce před zveřejněním jména nového biskupa církevní úřady informují (nikoli však z důvodu udělení souhlasu) prezidenta republiky, předsedu vlády a ministra kultury.

Juan Provecho

Z historie 79. část – zápisy Václava Matouška (1.)

V několika následujících pokračováních našeho farního seriálu se začteme do zápisů kronikáře obce Starý Rožmitál – pana učitele Václava Matouška, který se na 30 listech farní kroniky pokusil sdělit to, co v kronice chybělo či nebylo podrobněji popsáno. Začneme zmínkou o opravách kostela po požáru v roce 1933.

„Kostel byl zbudován tak, jako byl před požárem od r. 1794. Jen báb věže dostala jiný tvar – je štíhlejší. Práce stavitelské provedl zdejší stavitel Jan Kolář, úpravu vnitřku, opravu oltářů aj. firma Kafkova z Červeného Kostelce. Stavba zajímala i neodborníka. Za tu dobu navštívil kostel pan kardinál a arcibiskup ThDr. et JUDr. Kašpar, syn řídícího učitele z blízkých Mirošov; při jedné návštěvě byl tu i se svojí matkou, paní řídící Kašparovou. Je nutné zdůraznit snahu tehdejšího duchovního, aby budova kostela odpovídala požadavkům estetiky. Uvedená firma Kafkova též tak pracovala. Zvolila teplý příjemný tón nátěru zdíva, hrany a lišty obroubila zlatými proužky atd. Do oken bylo zasazeno tzv. ledové sklo, místo starého různobarevného skla bez ladu a skladu do rámu umístěného. Škoda jen, že se nedovíme, jaký tu byl kostel před r. 1729-31, kdy ho farář V. V. Hofmistr zcela přestavěl (z gotiky do baroka).“

Následující informace se nám do těchto dnů skutečně hodí, neboť se na poslední farní radě projednávala budoucnost farních hospodářských budov. Dostaneme se poměrně daleko proti proudu času a dovíme se skutečně mnoho zajímavého.

„Od nedávných událostí vracím se k historii. Bude to krátké vypravování o farním statku. Byl rozsáhlý a jistě měl původ v štedrých dotacích členů rodiny pánů Lvů z Rožmitála. Časem však nastaly tu různé změny, o nichž máme jen skrovné zápisy archivální. Tak např. čteme, že byly od fary „odňaté“ pozemky táhnoucí se od dnešního Luhu směrem k silnici a „připojené“ k dvoru panskému; za to dostala fara dotaci „dvanáct sudů čtyřvěderních piva“, jak praví Urbarium Petra Pavla Stumpfa, zámeckého hejtmána, z r. 1740. Inventář farních pozemků z r. 1636 praví, že „farní les běží až do Hutí“; to byly první rožmitálské sklárny v nynějších Předních Hutích, kde se stopy po hutích sklenných našly. „Někteří hutečtí osadníci užívají některé případnosti toho vrchu ... za to plat dávají“. Planili farní les na Kněžím vrchu (dodnes se tak jmenuje) s povolením kněze a za náhradu, ale mnozí tak dělali o své vůli nebo překročili míru povolené plochy k vyplanění. Když se kněz o tom po čase dověděl a bylo toho mnoho, přišla komise rektifikační, nastalo vyjednávání o náhradu (plat v penězích a robota 12 dní v roce) atd. O tom jsou četné doklady i v této knize, ale ještě více v knize zádušní neb farní založené farářem Václavem Vavřincem Přeštickým Hofmistrem od roku 1690, kde jsou opisy ze starší Zádušní knihy ztracené. Podobně zabírali půdu osadníci ze starého Města a z Voltuše. Posléze zůstaly faře pozemky v sousedství fary. I tu byl zásah do jejich výměry: Za Gryspeka odprodal evangelický farář s povolením pána pole Kněží hora řečené držitelé gruntu, nynější čp. 25/24 Placatkovi. Farář Hofmistr vymohl vrácení téhož pole faře po splacení kupní ceny. Jeho zápisy většinou latinským jazykem, méně česky, německy nic, jsou cenným příspěvkem k dějinám kostela a fary. Působil tu jako farář téměř půl století – od roku 1690 do roku 1737 (více o něm ve FZ č.4/I – pozn.). Mnoho latinských zápisů přeložil p. katecheta Jána. Někteří faráři se snažili získat ornou půdu či spíš louky na účet rybníků. Máme archivální doklady, jak faráři pečovali o rybníky a o sádky, byla větší obliba rybního masa a snaha umožnit postní příkázání. Na fol. 44 je